

Borges es mor a La Bisbal

ADRIÀ PUJOL CRUELLS

1. Jorge Luis Borges va publicar un conte curt l'any 1941: La biblioteca de Babel. Perfilava la idea d'una biblioteca infinita. Metàfora de l'univers, conté totes les possibilitats de llibre. És un lloc meravellós on s'hi llegeix des de sempre.
2. L'escriptor argentí estava fascinat per les combinatòries. Sabia, com sabem vostès i jo, que els llibres només són grapats de lletres. Barreges sovint a la ratlla del disbarat. Però també sabia que el coneixement, la seva transmissió i la llibertat, o es posen en paraules, o no existeixen. Paraules dites o escrites.
3. L'any 1955, Borges és nomenat director de la Biblioteca Nacional del seu país. També és l'època que la ceguera gairebé l'ha guanyat. Una contradicció, la del bibliotecari cec, que ell mateix va atribuir a un destí collonador. Ho diu al Poema de los dones:
«Nadie rebaje a lágrima o reproche / esta declaración de la maestría / de Dios, que con magnífica ironía / me dio a la vez los libros y la noche.»
4. Vostès i jo també sabem que la Torre de Babel és un equipament públic que la humanitat va començar a aixecar després del diluvi universal. Els descendents de Noè (o d'Adam) parlaven una sola llengua, en tenien prou per anar construint aquella obra faraònica. Però per comptes d'adorar déu es feien la murga els uns als altres. Per això, Ell els va castigar, i va multiplicar el nombre de llengües. Va venir a dir-los que fessin l'esforç d'entendre's, si de debò volien tocar el cel col·lectivament. Naixia l'ofici de traductor.
5. Els llibres de Borges i de la Bíblia són fantasies. Paràboles sobre la volatilitat del llinatge humà. Però la polèmica sobre la Biblioteca Comarcal de la Bisbal no és una ficció. Un puny d'homes no es posen d'acord, com si parlessin idiomes diferents. El demandant Josep Sabater branda la llei. L'alcalde Lluís Sais branda l'interès comunal. Per sobre se sent la flaire d'una conxorxa. Representants involuntaris de Caïm i d'Abel a la terra, discutiran fins al dia del Judici Final. Rivalitats, velles masculinitats, empordanisme del morro fort, diguin-ne com vulguin.
6. Entremig, la plataforma veïnal probiblioteca no es cansa de manifestar-se, i amb una llengua comuna. S'entenen i entenen que l'equipament hauria d'estar per sobre de les persones. Saben, com vostès i jo, que els llibres ens fan més entenimentats. Reclamen el seu paper mediador. I el més important: la biblioteca i el seu enderroc probable els pagarem tots.
7. Fa de bon imaginar que el litigi es pot solucionar amb una baralla a mort. Una nit de lluna plena al llit del Daró. Que els implicats (en són més de dos) s'estossin fins que només en quedi un. La ciutadania bramant des dels balustres del passeig. Però com que la realitat sempre supera la ficció, l'escaramussa joc de trons no s'esdevindrà. Perquè un dels contendents, el dissortat Josep Sabater, té la vista malmesa. I és de mal gust aprofitar-ho per dir-li que no pot rellegir Borges.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/07/03/borges-mor-bisbal/791995.html?utm_source=rss